

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 106.K.705.072/2020/6.
A felperes: Hungária Med-M Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.
(1132 Budapest, Csanády utca 6/B. V/2.)
A felperes képviselője:

Az alperes: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság
Hatóság
(1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/c.)
Az alperes képviselője: Dudás Hargita Zsófia Ügyvédi Iroda
(1036 Budapest, Lajos utca 66., ügyintéző:
dr. Dudás Gábor János ügyvéd)
A per tárgya: adatvédelmi ügyben hozott NAIH/2019/5606.
számú határozat felülvizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 140 000 (Száznegyvenezer) forint perköltséget, valamint az államnak – az illetékekben eljáró hatóság külön felhívására – 30.000 (Harmincezer) forint kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A döntés alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alpereshez 2019. július 9. napján közérdekű bejelentés érkezett, amely a felperes online rendszerében fennálló, személyes-, köztük különleges adatokat érintő sérülékenységre hívta fel a figyelmet. A felperes által üzemeltetett weboldal, a <http://www.hungariamed.hu> időpontfoglaló rendszerében – <https://bejelentkezes.hungariamed.hu> – kezelt orvosi leletek és beutalók nyilvánosan hozzáférhetőek, illetve letölthetőek voltak jogosultsággal nem rendelkező felhasználók részére. Az alperes a közérdekű bejelentés alapján 2019. július 18. napján hatósági ellenőrzést, majd 2019. október 14. napján hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást indított.

- [2] Az alperes a NAIH/2019/5606. számú határozatával megállapította, hogy a felperes nem tett eleget a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679. rendelet (a továbbiakban: Általános adatvédelmi rendelet) 32. cikk (1) bekezdés *b*) pontjában, 33. cikk (1) bekezdésében, valamint 34. cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének. Erre tekintettel a felperest a szükséges intézkedések és az érintettek adatvédelmi incidensről való tájékoztatásának megtételére kötelezte. Ezen túlmenően az Általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdése és az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) 75/A. §-a alapján bírság kiszabásáról rendelkezett és a felperest az Info tv. 61. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján 7.500.000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte.
- [3] A bírság kiszabása során az Általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdés *a*) pontjára figyelemmel a jogsértést az alacsonyabb összegű bírság kategóriájába tartozónak minősítette. A bírság kiszabása körében súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy az incidenssel érintett személyes adatok kezelése az adatok jellegéből fakadóan magasabb kockázattal jár, ezért az adatkezelőnek fokozott elővigyázatossággal kell eljárnia és a kockázat mértékének megfelelő szintű adatbiztonságot kell garantálnia. A felperes ennek ellenére nagy számú, körülbelül 15 ezer darab személyes adat – köztük egészségügyi adatok – kezelésére használt rendszere bizalmas jellegének biztosítása érdekében nem hozott megfelelő intézkedéseket. A felperes az incidensről való tudomásszerzést követően nem tette meg az alperes részére a bejelentéssel, valamint az érintettek tájékoztatásával kapcsolatos intézkedéseit.
- [4] Megállapította továbbá, hogy alapvetően magas kockázatú, különleges adatokat is érintő adatkezelés tekintetében a felperes a jogosulatlan hozzáférés kiküszöbölésére és kimutatására alkalmatlan, a kockázattal aránytalan adatbiztonsági intézkedéseket alkalmazott, amikor az egészségügyi és további személyes adatokhoz rendkívül könnyen hozzá lehetett kívülről férni anélkül, hogy ezt a felperes észlelte volna. Az ilyen adatok kezelésére való biztonsági felkészültség az egészségügyi tevékenységet főtevékenységként kifejtő, profitalapú vállalkozástól fokozottan elvárható.
- [5] Súlyosító körülményként értékelte ezt meghaladóan, hogy a jogsértés a személyes adatok különleges kategóriáját érintette, az ilyen adatokra vonatkozó jogsértés esetén súlyosabb szankcionálás lehet indokolt. A hatóság az adatvédelmi incidensről a közérdekű bejelentés alapján szerzett tudomást, a felperes által az adatvédelmi incidens bejelentésére nem került sor.
- [6] Enyhítő körülményként értékelte, hogy az eljárás során nem jutott tudomására olyan információ, amely arra utalna, hogy az érintetteket a jogsértés nyomán kár érte volna. A jogsértés nem volt szándékos, azt a felperes gondatlansága okozta. Értékelte enyhítő körülményként azt is, hogy a felperes az incidensről való tudomásszerzést követően azonnal intézkedést tett a feltárt sérülékenység megszüntetése érdekében.
- [7] A jogkövetkezményekről való döntés meghozatala során az Általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdés *c*), *e*), *f*), *i*), *j*) és *k*) pontjait nem tartotta relevánsnak. A bírság összegének meghatározásakor figyelembe vette a felperes 2018. évi beszámolója szerinti 631.480.000 forintos bevételét, valamint tekintettel volt arra is, hogy a felperes 2019. évi mérlegének elkészítésére még a határozat meghozatalakor nem került sor, így erre vonatkozó adat nem állt rendelkezésre. A vezetői becslések ugyanakkor a felperes 2019. évi várható bevételét 800.000.000 forint összegre tették. Az alperes így a jogsértés súlyára a felperes gazdasági adataira tekintettel a kiszabott bírság mértékét arányosnak ítélte.

A felperes keresete és az alperes védírata

- [8] A felperes keresetlevelében elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását kérte akként, hogy a bíróság a bírság kiszabását mellőzze, másodlagosan pedig a bírság mérséklését kérte. Hivatkozott arra, hogy az Info tv. 75/A. §-a alapján az alperesnek a bírság kiszabása körében a fokozatosság elvével összhangban kellett volna eljárnia, így elsődlegesen figyelmeztetnie kellett volna, bírság kiszabására első alkalommal csak kirívóan súlyos esetben kerülhetett volna sor. Rögzítette, hogy vele szemben ezt megelőzően adatvédelmi hatósági eljárásra nem került sor, az adatvédelmi rendelkezéseket minden alkalommal korábban betartotta, így semmi sem indokolta álláspontja szerint első alkalommal ilyen jelentős összegű bírság kiszabását.
- [9] Hangsúlyozta, hogy az alperes a bírság indokolása körében nem adott egyértelmű választ arra, hogy miért nem vette figyelembe az Info tv. 75/A. §-ának rendelkezéseit és miért nem alkalmazta a figyelmeztetést, mint szankciót első alkalommal. Véleménye szerint a figyelmeztetés alkalmazása azért is indokolt lett volna, mivel az első alkalommal történt jogsértés nem volt szándékos.
- [10] Előadta, hogy az adatvédelmi szabályok betartására kiemelt figyelmet fordít, megfelelő szaktudású szakembereket vett igénybe a honlap elkészítésére, magas védelmi szintű honlapot üzemeltet, szándékosságnak még a gyanúja sem merült fel. Az incidensről nem volt tudomása mindaddig, amíg arról az alperes nem tájékoztatta, az incidensről való tudomásszerzést követően pedig haladéktalanul intézkedett a jogsértés megszüntetéséről, folyamatosan együttműködött az alperessel, nem titkolt el információt az alperes előtt. Az incidens során tényleges károsodás nem következett be, így álláspontja szerint a figyelmeztetés, mint szankció alkalmazása is elegendő lett volna. Hangsúlyozta, hogy a határozat honlapon történő kötelező megjelentetése számára így is jelentős kárt okozott.
- [11] Hivatkozott arra, hogy az Általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdés *a*) pontja szerinti körülményt iratellenesen mérlegelte és vette figyelembe súlyosító körülményként az alperes, mivel ugyan tény, hogy a téves beállítás eredményeként egyes adatok hekkelési módszerekkel rövid időre elérhetővé válhattak, azonban a felróhatóság nem eredmény, hanem a felperes magatartásának mércéje. Önmagában az, hogy egy téves beállítás eredményeként megvalósult egy sérülékenységi pont, nem teszi semmissé a felperes, mint adatkezelő által megvalósított magas szintű biztonsági intézkedéseket. A 83. cikk (2) bekezdés *h*) pontja tekintetében kifejtette, hogy nem valós az az alperesi megállapítás, hogy a tudomásszerzést követően nem jelentette az incidenst. Hivatkozott arra, hogy az alperes a jogsértés jellegét, súlyosságát, időtartamát, a tényleges kárt nem vette figyelembe és nem értékelte kellőképpen, valamint nem értékelte a javára, hogy tényleges károsodás nem történt.
- [12] Az Adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdés *d*) pontja vonatkozásában hangsúlyozta, hogy annak súlyosító körülményként való figyelembevétele iratellenes. Az adatbiztonság magas szintjét garantáló intézkedésrendszert működtet, amelyben a részletesen kifejtettek szerint számos személy, szervezet és műszaki intézkedés garantálja az adatok biztonságát. Hivatkozott arra, hogy az alperestől szerzett tudomást az adatvédelmi incidensről, így korábban nem volt abban a helyzetben, hogy azt önként jelentse. Az incidensről való tudomásszerzést követően a nyilvántartását az alperesnek haladéktalanul megküldte, így ez megfelel az Általános adatvédelmi rendelet 33. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek.
- [13] Álláspontja szerint az alperesnek az Adatvédelmi rendelet 83. § (2) bekezdés *c*), *e*), *f*), *i*) és *k*) pontjait is értékelnie kellett volna határozatának meghozatala során. Kifogásolta, hogy az alperes nem értékelte enyhítő körülményként javára, hogy működése során korábban nem követett el jogsértést, valamint nem vette figyelembe azt sem, hogy az alperessel az eljárás során teljes mértékben együttműködött, illetve, hogy korábban még figyelmeztetésben sem részesült. Sérelmezte, hogy nem tartotta az alperes relevánsnak, miszerint az esettel kapcsolatban nem merült fel pénzügyi haszna sem. Álláspontja szerint a bírság mértékére

vonatkozó kalkulációból megállapítható, hogy a kiszabott bírság a felső korláthoz közelít, ily módon a bírság mértéke eltúlzottnak tekinthető és méltánytalan, hogy az egészségügyi szolgáltatók számára a jelenlegi gazdaságilag különösen terhes veszélyhelyzetben az alperes ilyen kirívóan magas bírság összeget alkalmaz.

- [14] Az alperes védiratában a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy a bírság jogkövetkezmény alkalmazása tekintetében a jogi szabályozás mérlegelési lehetőséget biztosít a számára. A felperes által előadottak nem eredményezhetik a mérlegelési jogkörben hozott döntés felülmérlegelését. Álláspontja szerint a bírság kiszabásának és mértékének megállapítására a jogszabályi rendelkezésekkel összhangban került sor. A bírság maximum tekintetében előadta, hogy a kiszabott bírság nem minősíthető eltúlzottnak figyelemmel arra, hogy az Általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (5) bekezdés b) pontja a tárgybeli jogsértésre akár 20.000.000 euró, illetőleg az előző pénzügyi teljes éves piaci forgalmának legfeljebb 4 %-át kitevő – és a kettő közül a magasabb – összegű bírság kiszabását teszi lehetővé. Álláspontja alátámasztására hivatkozott a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.364/2019/11. számú ítéletében foglaltakra.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [15] A kereset – az alábbiak szerint – nem alapos.
- [16] A bíróság elsődlegesen kiemeli, hogy a közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata iránti közigazgatási perben – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1) és (3) bekezdése, valamint 85. § (2) bekezdése szerint a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján, a 85. § (1) bekezdés értelmében a kereseti kérelem korlátai között – azt vizsgálja, hogy az alperes határozata eljárási és anyagi jogi szempontból jogszerű-e, vagy fennállnak a keresetlevélben hivatkozott jogsértések. Az alperes a bírság kiszabásáról mérlegelési jogkörben döntött, így a Kp. 85. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezésre figyelemmel a mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróságnak azt is vizsgálnia kellett, hogy az alperes hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontja és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratokból megállapíthatóak-e.
- [17] A felperes a keresetében a jogsértés megvalósulását nem vitatta, csak az alkalmazott jogkövetkezményt és annak mértékét kifogásolta. A törvényszéknek jelen jogvitában abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a bírság alkalmazása és annak mértéke jogszerű volt-e.
- [18] Az Info tv. 75/A. §-a értelmében a hatóság az Általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) – (6) bekezdésében foglalt hatáskörét az arányosság elvének figyelembevételével gyakorolja, különösen azzal, hogy a személyes adatok kezelésére vonatkozó – jogszabályban vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott – előírások első alkalommal történő megsértése esetén a jogsértés orvoslása iránt – az Általános adatvédelmi rendelet 85. cikkével összhangban – elsősorban az adatkezelő vagy adatfeldolgozó figyelmeztetésével intézkedik.
- [19] A bíróság álláspontja szerint az Info tv. 75/A. § az Általános adatvédelmi rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciók vonatkozásában az adatvédelmi hatóság számára iránymutatásul szolgál. Felhívja a figyelmet az arányosság elvének gyakorlására és arra, hogy elsősorban - az adatkezelési rendelkezések első alkalommal történő megsértése esetén - a figyelmeztetés, mint szankció alkalmazása lehet indokolt. Ugyanakkor az Info tv. fenti rendelkezése nem tartalmaz kötelező jellegű előírást a szankciók alkalmazására vonatkozóan, és a felperes által a keresetlevélben kifejtettekkel ellentétben nem teszi kötelezővé az adatvédelmi hatóság számára az adatvédelmi előírások megsértése esetén a figyelmeztetés alkalmazását arra tekintettel, hogy a jogsértés elkövetésére első alkalommal került sor.

- [20] A jogalkalmazó a szankció alkalmazása tekintetében szabadon, mérlegelési jogkörében eljárva dönt. Az alperes határozatában a szankció alkalmazása körében egyértelműen utalt arra, hogy figyelembe vette az Info tv. 75/A. §-át és az Általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdésében foglaltakat és az Info tv. 6. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján döntött a bírság, mint szankció alkalmazása mellett. Az Info tv 75/A. §-a tehát nem kötelező és kizárólagosan alkalmazható rendelkezés az adatvédelmi hatóság számára, amennyiben az eset összes körülményeire, a jogsértés súlyára figyelemmel az adatvédelmi hatóság úgy dönt, hogy bár a jogsértés megtörténtére első alkalommal került sor, azonban az eset összes további körülményei indokolják, úgy figyelmeztetés nélkül a bírság kiszabásáról is rendelkezhet.
- [21] A Kp. 85. § (5) bekezdése alapján a mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróság azt is vizsgálja, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és az azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatóak-e.
- [22] A Kp. 85. § (5) bekezdéséhez fűződő Kommentár szerint: „[a] mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekménynek az a közigazgatási cselekmény minősül, ahol a közigazgatási szerv cselekvését olyan jogszabályra alapozza, amely kizárólag a döntés kereteit jelöli ki és a jogalkalmazó több jogszerű döntés között választhat. A mérlegelési jogkör gyakorlásához ismertetnie kell a közigazgatási szervnek, hogy melyek voltak a közigazgatási szerv mérlegelési szempontjai és azokat okszerűen vette-e figyelembe. Hatósági döntések esetén ennek a döntésnek az indokolásból ki kell derülnie. A közigazgatási anyagi jogszabályok sokszor tartalmaznak mérlegelési szempontjaikra vonatkozó szabályozást, mely szempontok nem kimerítő felsorolást tartalmaznak, hanem főként azt, hogy melyek azok a szempontok, melyek értékelést nyerhetnek. Mindez azt jelenti, hogy a jogszabályban megjelent indokokon vagy szempontokon kívül más is mérlegelés tárgyává tehető. A mérlegelési jogkör alapvető jellemzője, hogy az anyagi jogszabály a hatósági döntés kereteit kizárólagosan kijelöli és ezen belül a hatóság a jogszabályi szempontok vizsgálatával szabadon döntve és a jogszabályban biztosított körben az adott esetre optimálisnak tartott megoldást választja. A mérlegelési jogkör a bírósági felülvizsgálatnak egyfajta mélységi, tartalmi korlátját jelenti, mivel a közigazgatási döntés felülmérlegelése nem lehetséges, nem terjed ki a tény – és jogkérdésekre (a jogértelmezésre), tehát a bíróság mind a tények, mind a jogszabályi értelmezések vonatkozásában minden eljárásjogi korlát nélkül eltérő értékelést és jogszabályi értelmezést fogadhat el, mint amire a közigazgatási szerv jutott. Az alperesi hatóság nincs korlátozva abban, hogy a jogszabályban nem taxatív felsorolt feltételek fennállását hogyan, milyen körben mérlegelje.”
- [23] A rendelkezésre álló adatok alapján a bíróság megállapította, hogy az alperesi hatóság megjelölte, hogy milyen mérlegelési szempontokat vett figyelembe, az Általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdés *a)*, *b)*, *d)*, *g)*, *h)* pontjait tette mérlegelés tárgyává a bírság kiszabása körében. Kimerítő indokát adta annak, hogy ezekre a mérlegelési szempontokra tekintettel miért döntött a bírság kiszabása mellett. Felsorolta a bírság kiszabása során értékelt enyhítő és súlyosbító körülményeket és ezek figyelembevételével határozta meg a törvény által megadott keretek között a felperes bevetelére is figyelemmel a bírság összegét.
- [24] A felperes által hivatkozottakkal ellentétben az alperes az Általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdés *a)* pontját figyelembe vette a bírság kiszabása körében, megjelölte azt, hogy a jogsértést – súlyát tekintve - az alacsonyabb összegű bírság kategóriájába tartozónak minősítette, kifejtette, hogy magas kockázatú, különleges adatokra is kiterjedő adatkezelés vonatkozásában megvalósult jogsértésről van szó, illetve, hogy személyes adatokat és különleges kategóriájú adatokat is érint a jogsértés, így megjelölte a jogsértés jellegét is. Rögzítette, hogy a felperes a nagy számú, körülbelül 15 ezer darab személyes adat – köztük egészségügyi adatok – kezelésére használt rendszerének a jogosulatlan hozzáférés

- kiküszöbölésére nem hozott megfelelő intézkedéseket, értékelve az érintettek számát, valamint azt a tényt is, hogy károkozás nem következett be.
- [25] Az Általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdés *h)* pontja vonatkozásában az alperes jogszerűen állapította meg, hogy a felperes nem maga jelentette be az adatvédelmi incidens megtörténtét, hiszen a felperes a keresetlevelében maga sem vitatta, hogy az adatvédelmi incidens megtörténtéről csupán az alperesi hatóság eljárásából szerzett tudomást. Az a körülmény, hogy a tudomásszerzést követően a nyilvántartását az alperesi hatóság részére megküldte, nem helyettesíti az adatvédelmi incidens bejelentésére vonatkozó kötelezettséget.
- [26] A felperes által a keresetlevelben hivatkozottakkal ellentétben az alperes enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy az érintetteknek kára nem keletkezett, továbbá, hogy a felperes részéről szándékosság nem merült fel, a jogsértés a gondatlan magatartásának következménye, illetve azt is, hogy a tudomásszerzést követően azonnal intézkedett a jogsértés megszüntetése érdekében.
- [27] A felperes csupán állította, hogy rendszerében az adatbiztonság magas szintű volt és azt garantáló intézkedésrendszert működtetett. E körben álláspontját alátámasztó okiratot nem csatolt, bizonyítékot nem szolgáltatott, így érvelése súlytalan, azt a törvényszék érdemben nem tudta vizsgálni.
- [28] Rámutat a törvényszék, hogy a felperes álláspontjával ellentétben az alperesi hatóságnak nincs olyan kötelezettsége, miszerint az Általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdésében felsorolt, a bírság kiszabása körében figyelembe vehető valamennyi szempontot értékelje. A hatóságnak az adott tényállás alapján a releváns szempontok értékelését kell elvégeznie és döntésében arról számot adnia, de olyan aspektus nem vizsgálendő, amely az adott ügyben nem bír jelentőséggel, vagy nem értelmezhető. Az, hogy nem minden szempontot tartott a bírság kiszabása körében az alperes relevánsnak, az alperesi határozat jogszabálysértő voltát önmagában nem alapozza meg.
- [29] Az a körülmény továbbá, hogy a felperes az alperesi hatósággal eljárása során együttműködik, jogszabályon alapuló kötelezettsége, így általában a bírság enyhítése körében nem vehető figyelembe, de a perbeli esetben az alperes a felperesi együttműködés eredményeként a tudomásszerzést követően megvalósított azonnali jogsértés megszüntetést enyhítő körülményként értékelte is. Rámutat a törvényszék, hogy mivel az érintettek kárt nem szenvedtek el, így a kárenyhítésre vonatkozó enyhítő körülmény figyelembevételére sem kerülhetett sor, valamint nem kerülhetett sor a bírság kiszabása körében a 83. cikk (2) bekezdés *e)* pontjának figyelembevételére sem, hiszen a felperes korábban jogsértést nem követett el, így az elkövetett korábbi releváns jogsértések értékelésének nem is volt jogalapja. Az Általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdés *k)* pontja pedig a jogsértés tekintetében lehetőségként említi ugyan a pénzügyi haszonnak vagy az elkerült veszteségnek a figyelembevételét, de tekintettel arra, hogy itt károsodás nem történt, pénzügyi haszonra vonatkozó körülmény pedig fel sem merült, így annak figyelembevételére az alperesnek szintén nem volt lehetősége.
- [30] Nem foghat helyt a felperesnek a bírság eltúlzott mértékére való hivatkozása sem, tekintettel arra, hogy az alperes határozatában mind az enyhítő és a súlyosító körülmények értékeléséről, mind a bírság összegszerűségének meghatározásáról számot adott, a bírság kiszabása a jogszabályoknak megfelelően történt és a törvényszék az alperes értékelésének felülmérlegelésére nem jogosult.
- [31] A fentiekre tekintettel a törvényszék az alperes határozatát - a felperes által támadott részében - jogszerűnek találta és a keresetet a Kp. 88. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján elutasította.

Záró rész

- [32] A felperes pervesztes lett, ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján az alperes perköltségének megtérítésére köteles, melynek összegét a Fővárosi Törvényszék az alperes által felszámított költségjegyzékben foglaltaktól eltérően, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet 2. § (2) bekezdése alapján állapította meg mérlegeléssel, figyelemmel az alperes tényleges munkavégzésére és arra, hogy az alperes mindössze védíratot terjesztett elő, melynek terjedelme a 4 órát meghaladó munkavégzés megállapítását nem indokolja, tárgyalás megtartására pedig nem került sor.
- [33] A bíróság a Pp. 102. § (2) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi CXIII. törvény 62. § (1) bekezdés *h)* pontja alapján feljegyzett, a 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott 30.000 forint tételes kereseti illeték megfizetésére az állam javára.
- [34] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (2) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2020. szeptember 29.

dr. Serestyén Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
előadó bíró

dr. Sík Magdolna s.k.
bíró

